

विषसंयोग n. Mennig Aush. 21.

विषसूचक 1) adj. Gift verrathend. — 2) m. eine Hühnerart, *perdicurufa* H. 1339; vgl. चकोर 1).

विषसृक्त्तु m. Wespe Trik. 2, 3, 34. — Vgl. विषसृङ्गिन्, वृषसृङ्गिन्.

1. विषक m. nom. act. von सृक् mit वि in डुर्विषक.

2. विषक (2. विष + क्) 1) adj. Gift zerstörend. — 2) f. आ Bez. zweier Pflanzen, = देवदाली und निर्विषा Rāṅān. im ÇKDr.

विषकृत् 1) nom. ag. Gift zerstörend. — 2) f. कृत्नी Bez. zweier Pflanzen, = अमराजिता und निर्विषा Rāṅān. im ÇKDr.

विषकर 1) adj. Gift entfernend: विषकराग्निमन्त्र, वृश्चिकादिविषकर-मन्त्र Verz. d. Oxf. H. 94, a, 8, 9. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Dhṛi-
shṭa Hariv. 1991. — 3) f. ई ein N. der Göttin Manasā Çabdar. im ÇKDr. Verz. d. Oxf. H. 24, b, 38. auch f. आ nach Çabdar.

विषकृद्य adj. Gift im Herzen bergend: वाङ्मधुरो विषकृद्यः Hir. 74, 20.

विषक्य (von सृक् mit वि) adj. 1) tragbar: अविषक्यं पृथिव्यापि तद्व-
लम् MBu. 3, 2491. अविषक्यं गुहं भारं सौमित्रे समवासजत् 7, 1518. Buṅ. P. 10, 18, 25. — 2) erträglich, अ० unerträglich: अविषक्यामुरादित्यः R. 3, 12, 8. तैजस् Ragh. 6, 47. Buṅ. P. 10, 31, 36. व्यसन Kumāras. 4, 30. आनेप Buṅ. P. 10, 33, 17. अविषक्यतमं दुःखम् R. 2, 106, 6. शोक R. Gorra. 2, 114, 31. — 3) ausführbar: तावदेव भवेत्तव । विषक्यमेतदस्माकम् MBu. 2, 875. अ० unausführbar: कर्मन् 1, 7300. न विद्यते ज्ञान्वतीमुत्तस्य रणे ऽविषक्ये (so ist zu lesen) हि रणोत्कटस्य 3, 10271. 10275. 12062. तपस् 13, 992. R. 3, 18, 14. अविषक्यतमं लोके विद्यते मे न किं च न 2, 20, 33. चतुषामविषक्यम् so v. a. nicht sichtbar MBu. 14, 611. सीमा so v. a. un-
bestimmbar M. 8, 265. विषक्यं कर्तुम् ausführbar MBu. 3, 12061. — 4) bezwingbar, अ० unbezwingbar, unwiderstehlich: रामस्य पौरुषं सुरासुरै-
रप्यविषक्यमाकवे R. 4, 10, 36. धनुराज्ञा Buṅ. P. 4, 16, 23. समुद्र MBu. 8, 1920. विषक्यं यं हि यो मेने सृक् (स स ed. Bomb.) तेन समेयिवान् 3, 16373. तं शत्रूणामविषक्यः पराक्रमे 8, 1643. Hariv. 3744. R. 6, 93, 6. Buṅ. P. 4, 24, 65. 7, 9, 8, 13, 25. 11, 1, 3. — Hier und da in der ed. Calc. des MBu. fälschlich विसक्य geschrieben. Vgl. डुर्विषक्य.

विषक्यता (von विषक्य) f. अ० unbezwingbarkeit, Unwiderstehlichkeit Buṅ. P. 4, 22, 60.

1. विषा f. eine best. Pflanze s. 2. विष 3).

2. विषा Uṇādis. 4, 36. indecl. = बुद्धि Uṇādis.

विषाग्र (2. विष + अ०) m. der ältere Bruder des Giftes, bildliche Bez. des Schwertes H. c. 144.

विषाङ्गुर (2. विष + अ०) m. 1) Giftschössling Spr. (II) 73. — 2) Lanze Trik. 2, 8, 55.

विषाङ्गना (2. विष + अ०) f. = विषवन्त्या Mudrār. 42, 19.

1. विषाण n. vielleicht = अमसान RV. 5, 44, 11.

2. विषाण m. n. gaṇa अर्थर्थादि zu P. 2, 4, 31. Siddh. K. 249, a, 6. 1) m. f. n. (das f. आ nur in der älteren Sprache zu belegen, in der späteren nur n.) Horn AK. 3, 4, 13, 58. H. 1264. an. 3, 226. Med. η. 77. fg. Halā. 2, 112. AV. 3, 7, 1. विषाणे वि ष्यं गुष्पितम् 2. 6, 124, 1. Ait. Br. 2, 11. Çat. Br. 7, 3, 2, 17. Pār. Grh. 3, 7. MBu. 1, 5370. 3, 17228. Hariv. 4103. R. 4, 9, 76. 79. Suçr. 1, 99, 9. 100, 8. 363, 1. Ragh. 9, 62. Ku-
māras. 7, 49. गो० Spr. (II) 233. 809. (I) 3230. ऊडु० Varāh. Brh. S. 50,

25 = 34, 116. 37, 7-61, 2. Kathās. 40, 8. Buṅ. P. 9, 19, 4. Mār. P. 43, 54. अ० adj. Çat. Br. 5, 1, 3, 8. त्रि० MBu. 6, 70. गवां ह्रस्वविषाणिनाम् Buṅ. P. 9, 4, 33. ०विषाणा adj. Mār. P. 29, 7. Horn als Blasinstrument Buṅ. P. 10, 12, 2. — 2) Hanzahn des Elephanten, m. f. n. AK. m. H. 1224. Halā. 2, 62. n. H. an. Med. nicht zu bestimmen ob m. oder n. MBu. 4, 1707. 6, 1763. 2870. 4676. fg. R. 2, 69, 13. 3, 32, 20. 36, 9, 5, 14, 16. 6, 3, 44. 93, 19. Varāh. Brh. S. 67, 9. स० adj. MBu. 3, 15736. R. 3, 7, 7. सु० MBu. 12, 4280. चतुर्विषाण Hariv. 11833. Varāh. Brh. S. 38, 42. n. vom Hanzahn Gaṇeça's Çiç. 1, 60. Varāh. Brh. S. 38, 58. Hanzahn eines Ebers H. an. Hariv. 2146. 16310. — 3) m. oder n. Scheere eines Krebses PAṅkāt. ed. orn. 42, 23. — 4) n. Horn so v. a. Spitze: des Mondes Varāh. Brh. S. 4, 10. der Sonne bei einer Eklipse 3, 12. केतुपताकच्छ-
त्तवज्रविषाणानि Shadv. Br. 6, 10 in Ind. St. 1, 41. स्वर्गाडुतुङ्गममलं वि-
षाणं यत्र प्रूलिनः der hornartig emporstehende Haarbüschel auf dem Scheitel Çiva's MBu. 3, 8333. Spitze der Brust, Brustwarze Buṅ. P. 5, 2, 11. — 5) Schlachtmesser R. 1, 13, 33. कृपाण ed. Bomb. — 6) n. Costus speciosus oder arabicus Med. — 7) Spitze bildlich für das Beste in sei-
ner Art: पौरवम् । विषाणभूतं सर्वस्यां पृथिव्याम् MBu. 1, 3735. धीविषा-
णामलम् so v. a. Schärfe des Verstandes Varāh. Brh. 28(26), 7. — 8) f. ई Bez. verschiedener Pflanzen: = अजप्रङ्गो, मेघप्रङ्गो AK. 2, 4, 3, 7. H. an. Med. = तीरकाकाली H. an. = अयम् und कर्कटप्रङ्गो Aush. 34. = ति-
त्तिडी Çabdar. im ÇKDr. = वृश्चिकाली Rāṅān. im ÇKDr. — Vgl. कृष्ण-
गो०, निर्विषाण, शश०, शशक०.

विषाणक 1) am Ende eines adj. comp. = विषाण Horn: भय० (उत्तन्); H. 1239. — 2) f. विषाणकौ eine best. Pflanze AV. 6, 44, 3. — 3) f. वि-
षाणिका f. Bez. verschiedener Pflanzen: = मेघप्रङ्गो RATNAM. im ÇKDr. = सातला, कर्कटप्रङ्गो und आवर्तकी Rāṅān. ebend. — Suçr. 1, 144, 16. 2, 110, 4. 174, 12. 336, 13. WISE 146 vermuthet *Asclepias geminata*. — Vgl. तीरविषाणिका und मेघ०.

विषाणवत् (von विषाण) adj. mit hervorstehenden Hanzähnen ver-
sehen; m. Eber Hariv. 16311. — Kathās. 71, 143 ist wohl विषाद्वान्
st. विषाणवान् zu lesen.

विषाणात्त m. Bein. Gaṇeça's H. c. 61.

विषाणिन् (von विषाण) 1) adj. a) gehörnt Kan. 2, 1, 8. 3, 1, 16. खड्ग
Hariv. 11832. MBu. 6, 71. रुम० vergoldete Hörner habend 2, 1928. वि-
षाणित n. das Gehörntsein Comm. zu Kan. 2, 1, 8. 3, 1, 16. — b) mit
Hanzähnen versehen: गज MBu. 3, 959. 9, 879. — 2) m. a) Elephant Hān.
30. Hariv. 11832. Spr. 4416. Kām. Nitis. 14, 34. Çiç. 4, 63. — b) N. oder
Beiname eines Volksstammes RV. 7, 18, 7. nach Śiç. Hörner in der Hand
haltend. — c) Bez. zweier Pflanzen: = अयम् und प्रङ्गटक Rāṅān. im ÇKDr.

विषातकौ f. विषा विषातक्यसि AV. 7, 113, 2.

विषाद् (2. विष + 2. अद्) adj. Gift essend: eine Asurī Kām. 23, 4.

विषाद् (von सृक् mit वि) m. 1) das Schlafwerden, Erschlaffen: देर्वि-
षाद् Mālatim. 33, 9. — 2) Bestürzung, Niedergeschlagenheit, Kleinmuth,
Verzagtheit, Verzweiflung H. 312. प्रारब्धकार्यासिद्ध्यदेर्विषाद्: सत्त्वसं-
तपः । निःशमोच्छ्वासहृत्तापसह्यान्वेषणादिकृत् ॥ Daçar. 4, 29. उपाया-
भावज्ञान्मा तु विषाद्: u. s. w. (wie oben) Śiç. D. 197. Nir. 14, 7. Maitrjup.
3, 5. Buṅ. 1 in der Unterschr. 18, 35. MBu. 1, 7731. तेषां विषादो ऽज्ञा-